

Hundredeåret for den tysk-amerikanske rumfartspioner: Virkeliggørelsen af Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 25. marts, 2017 – Det følgende er invitationen til konferencen for at mindes hundredeåret for den visionære rumfartspioner Krafft Ehrickes fødsel, den 24. marts, 1917, afholdt den 25. marts i München, Tyskland. Endags-konferencen blev sponsoreret af Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen for Rumforskningens Fremme. Hovedtalen blev holdt af Helga Zepp-LaRouche.

Den 24. marts, 2017, ville rumfartspioneren dr. Krafft Ehricke være blevet 100 år. For at ære hans livsværk og udbrede hans skønne ideer om menneskehedens fremtid i universet, vil Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen til Rumforskningens Fremme sponsorere en international konference i München med fremtrædende deltagere, om de fremtidige perspektiver for rumrejser, videnskab og teknologi. Krafft Ehricke var kendt for sin maksime: »Man har sagt, 'Hvis Gud havde ønsket, mennesket skulle flyve, ville Han have givet mennesket vinger.' I dag kan vi sige, 'Hvis Gud havde ønsket, at mennesket skulle blive en art, der rejser ud i rummet, ville Han have givet mennesket en Måne.'«

For Krafft Ehricke var koloniseringen af rummet den næste, naturlige fase i menneskehedens evolution. Han anså industrialiseringen af især Månen for at være et springbræt for menneskets ekskursioner ud i Solsystemet, og potentielt hinsides dette. Han var overbevist om, at det kun var gennem bemanded rumfart, at den menneskelige arts evolution ville nå

frem til sin modne alder, og at den »udenjordiske forpligtelses store udfordring«, som han kaldte det, ville hæve mennesket op til sin sande bestemmelse.

Dr. Krafft Ehrlicke helligede hele sit liv til dette mål og bidrog signifikant til John F. Kennedys Apollo-program. Efter mordet på Kennedy blev hans, og mange rumfartsentusiasters, vision desværre ikke forfulgt. Amerika satte den første mand på Månen, men forfulgte ikke yderligere udforskning af Månen, med udsigt til at erobre vores Solsystem.

I dag har vi, takket være Kinas politik, endelig muligheden for at genoptage denne opgave. Kina planlægger yderligere missioner til Månen, inklusive den første landsætning af et rumfartøj på Månens bagside, og har yderligere planer for udvikling af Månens potentiale, såsom udvinding af helium-3 for at løse menneskehedens energispørgsmål på Jorden i kommende årtusinder, ved hjælp af fusionsenergi.

Her på Jorden er Kina i færd med at bygge sin infrastruktur på ligeså dynamisk vis. Hvert år føjes 2.000 km højhastighedsjernbane til det nationale jernbanenet, der allerede er vokset til 20.000 km og skal vokse til 50.000 km frem til 2030, hvor alle større byer i Kina vil være forbundet gennem højhastighedstog.

Det er ligeledes Kinas plan at sikre sin energiforsyning ved at udvikle kernekraft. Faktisk bygger Kina flere nye kernekraftværker end nogen anden i verden, hvilket står i skarp kontrast til Tysklands energipolitik, hvor kernekraft, efter planen, skal være helt udfaset frem til 2022. For at forhindre denne politik i at føre til en katastrofe som i 1930'erne, må vi vende den såkaldte »energi-overgang« omkring og bygge sikre, nye kernekraftværker, såsom den indbygget sikre højtemperaturreaktor, samtidig med en massiv forøgelse af finansiering til forskning i fusionskraft. Igen, i dette felt øger Kina, til forskel fra den vestlige verden, hvert år finansieringen til forskning i fusion.

Men Kina udvikler ikke kun sin hjemlige økonomi; det investerer også massivt i andre lande. I løbet af de seneste tre år har Kina, stort set upåagtet af de vestlige medier, udviklet en helt ny strategisk orientering med det Nye Silkevejsinitiativ, som omfatter samarbejde med flere end halvfjerds nationer og omfatter to tredjedele af Jordens befolkning, 75 % af energiresurserne og over 70 % af det globale BNP.

Forbes-magasinet skrev om den nye alliance: »Det er potentielt et opbrud, der kan ryste jorden og bryde paradigmer, og som, på en mere flydende måde, ville forbinde de økonomiske giganter Kina, Rusland, Iran, Indien og Europa i en løst sammensluttet, geo-økonomisk blok, der kunne ændre den globale magtbalance.«

Alliancen er mere end det. Kinas tilbud om »win-win«-samarbejde er inkluderende: dvs., det er et konkret perspektiv for at hæve sig over det geopolitiske niveau og virkeliggøre et nyt paradigme for menneskehedens fælles mål. Eller, som præsident Xi Jinping udtrykte det i sit nytårsbudskab, det er baseret på den overbevisning, at menneskeheden er et fællesskab for en fælles bestemmelse, der kan transformere vores planet til et fredeligt og fremgangsrigt sted.

For Tyskland og andre europæiske nationer tilbyder disse strategiske forandringer ekstraordinære muligheder, og samarbejde, frem for alt inden for områderne fusionskraft og rumforskning, åbner mulighed for konkret at sætte mange af Krafft Ehricks visioner på dagsordenen. Denne konference vil således ikke alene ære hans bidrag til videnskabens historie, men søge at inspirere nutidens og fremtidens praksis.

Læs også: *EIR*-artikel: **Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: »At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens«**